Пралетарыі ўсіх краін, єднайцеся!

ВОЛЬНАЯ ПРАЦА

Орган Беластоцкага абкома і гаркома КП(б)Б і аблвыканкома.

№ 7 (76)

АЎТОРАК 9 СТУДЗЕНЯ 1940 г.

ЦАНА 10 КАПЕЕК

ОПЕРСВОДКА ШТАБА ЛЕНИНГРАДСКОГО ВОЕННОГО ОКРУГА

В течение 7 января на фронте ничего существенного не произошло. На **Ухтинском** и **Реболском** направлениях поиски разведчиков. На **Петрозаводском** направлении действиями одного из наших разведывательных отрядов разгромлен отряд противника. На **Карельском** перешейке поиски разведчиков и артиллерийская стрельба.

В виду плохой погоды действия авиации носили ограниченный характер.

ПА-БОЛЬШЭВІЦКУ ЗАВЯРШЫЦЬ РЭАРГАНІЗАЦЫЮ ШКОЛ

Вялікія дасягненні заваёваны свабодным беларускім народам ў галіне народнай асветы. Тысячы дзяцей працоўных, якія былі па-за школай ва ўмовах былой панскай Польшчы, атрымалі зараз магчымасць бясплатнага абучэння на роднай мове. У вобласці адкрыта 57 пачатковых і 14 сярэдніх школ, 159 новых класаў у існуючых школах. Колькасць вучняў павялічылася на 8.624 чалавекі.

Працоўных нашай вобласці можна павіншаваць яшчэ з адной выдатнай падзеяй: з 16 студзеня школа будзе савецкай, а гэта азначае радыкальныя змены ва ўсёй сістэме абучэння і выхавання падрастаючага пакалення. З сродка класавага панавання буржуазіі школа ператвараецца ў сродак выхавання людзей, здольных канчаткова завяршыць пабудову комунізма.

Стварэнне новай, савецкай школы на базе струхлелай, аджыўшай свой век буржуазна-шляхецкай школы — вялікая і складаная справа. Яна патрабуе асаблівай чоткасці і паваротлівасці ўсіх органаў народнай асветы, пачынаючы ад Наркомасветы і канчаючы радавымі настаўнікамі.

Да пачатку заняткаў засталіся лічаныя дні. 16 студзеня ўсе школы павінны быць гатовы да сустрэчы дарагіх гасцей — тысяч савецкіх школьнікаў. З гатага дня павінны пачацца нармальныя заняткі па савецкіх праграмах.

Аднак факты паказваюць, што становішча з рэарганізацыяй школ у вобласці на сённяшні дзень яўна не здавальняючае. Яшчэ многа чаго недароблена, а некаторыя ўчасткі работы зусім не пачаты.

У самім Беластоку, напрыклад, яшчэ канчаткова не зацверджана сетка школ, г. зн., што яшчэ невядома, дзе і якая будзе школа, колькі ў ёй будзе класаў, на базе чаго арганізуецца школа, з якім складам вучняў і т. д.

Амаль ва ўсіх школах невядома яшчэ, на якой мове будзе весціся выкладанне. Гэта справа чамусьці адкладзена на апошнія дні. А хіба можна ўкамплектаваць школу настаўнікамі і вучнямі, не ведаючы, на якой мове будзе весціся выкладанне?

Падбор і перападрыхтоўка кадраў — асноўнае пытанне і, трэба сказаць, што на гэтым участку зроблена вельмі мала. Калі з дырэктарамі і завучамі справа абстаіць больш-менш благапалучна, то да ўкамплектавання школ настаўнікамі яшчэ не прыступілі. Настаўнікі, такім чынам, не ведаюць, у якой школе яны будуць працаваць і па якому прадмету. Толькі 7 студзеня горана даў заданне дырэктарам прадставіць звесткі аб настаўніках і на аснове іх мяркуе пачаць укамплектаванне.

Але механічная расстаноўка сіл гэта толькі частка справы. Галоўнае ў тым, на колькі настаўнікі падрыхтаваны да работы ў савецкай школе па савецкіх праграмах. Акрамя курсаў белмовы і двухдзённых секцый па прадметах, ніякай метадычнай работы з настаўнікамі не праводзілася. Настаўнікі не ведаюць, як складаць рабочыя і квартальныя планы, не ведаюць савецкай методыкі.

Работа секцый неабходна пастаянная, тым больш, што праграм зусім мала (адна праграма на павет). Неабходна зараз-жа адкрыць абласныя, гарадскія і павятовыя педагагічныя габінеты, у якіх пасадзіць вопытных метадыстаў, якія маглі-б даць талковы адказ на цікавячае настаўніка пытанне. У Беластоку-ж адсутнасць педгабінета горана тлумачыць... адсутнасцю памашкання.

Адсутнасць падручнікаў па яўрэйскай і польскай мовах, па гісторыі для старшых класаў, вялікі недахоп падручнікаў па ўсіх прадметах патрабуе ад органаў народнай асветы арганізацыі сістэматычных семінараў для выкладчыкаў даных прадметаў, якія трэба даручыць выпытным таварышам.

Асноўная маса настаўнікаў разумее задачы савецкай школы і з радасцю аддасць свае сілы справе комуністычнага выхавання падрастаючага пакалення. Трэба толькі дапамагчы ёй авалодаць асновамі савецкай педагогікі.

Выключна вялікая роля ў справе рэарганізацыі школ комсамола. Комсамол павінен узмацніць свой уплыў на вучнёўскую моладзь. Дні канікул трэба выкарыстаць для арганізацыі культурнага досуга моладзі і дзяцей, для арганізацыі вечароў, дакладаў, лекцый і гутарак. У школах няммала прытаіўшыхся членаў былых контррэволюцыйных юнацкіх арганізацый, сям-там яны паспрабуюць аказваць свой уплыў на вучнёўскую моладзь, атручваючы яе сваёй ідэалогіяй. Задача комсамола да канца выкрыць і выкарчаваць іх з савецкай школы. Комсамол павінен стаць душой школы.

Застаўшыеся да заняткаў дні трэба максімальна выкарыстаць для большэвіцкага завяршэння рэарганізацыі. Усе сілы трэба мабілізаваць на тое, каб забяспечыць бесперабойныя заняткі ва ўсіх школах з першага дня вучобы.

—«о»—

БОЛГАРСКАЯ ПЕЧАТЬ О СОВЕТСКО-БОЛГАРСКОМ ТОРГОВОМ ДОГОВОРЕ

СОФИЯ, 7 января. (ТАСС). Вчера все газеты опубликовали на первых страницах сообщение о подписании договора о торговле и мореплавании между СССР и Болгарией и основное содержание этого договора. Газеты подчеркивают большой объем товарооборота, предусмотренный договором. Все газеты указывают на большое значение всех товаров, которые Болгария будет вывозить из СССР для развития и укрепления болгарского народного хозяйства. Газета „Вечерь" пишет что „договор, чрезвычайно благоприятный и для Болгарии и для СССР, встречен общественным мнением обеих стран с большим удовлетворением"...

Огни Ледокола „Сталин" становятся все яснее

ЛЕДОКОЛ „СЕДОВ", 7 января. (ТАСС). Вчера в районе дрейфа „Седова" наблюдалась большая облачность Временами падал снег. Температура минус 23 градуса. Под влиянием сильного юго-восточного ветра судно отнесло на северо-запад. В полдень определили координаты — 80 градусов 49,3 минуты северной широты, 2 градуса 11 минут восточной долготы. Огни ледокола „И. Сталин" становятся все яснее.

На судне все благополучно. Все бодры и здоровы.

Н. Бекасов.

—о—

ЯСНО ВИДИМ ОГОНЬ НА МАЧТЕ «СЕДОВА»

Борт ледокола «И. Сталин», 8 января (радио ТАСС). Усилившийся ветер южного направления немного развел лед. Впереди ледокола образовалась трещина. Воспользовавшись этим, ледокол «И. Сталин» сегодня в один час снова стал продвигаться навстречу ледоколу «Седов». До 9 часов утра прошли около двух с половиной миль, но опять встретили сплошное поле старого многолетнего льда в 2 — 3 метра толщиной. Пытаемся пробить его. С одного удара ледокол проходит 7—8 метров.

Впереди совсем ясно видим огонь на мачте «Седова».

И. ПАПАНИН.

—о—

БЕСПРИМЕРНЫЙ ДРЕЙФ

ЛЕНИНГРАД, 7 января. (ТАСС). В. В. Седова — вдова знаменитого полярного исследователя Г. Я. Седова — в беседе с корреспондентом Тасс сказала:

— Ледокол „Георгий Седов" в своем беспримерном дрейфе также отважно боролся с арктической природой, как и тот, имя которого он носит.

Невольно вспоминаю мытарства и всю борьбу, которую пришлось выдержать моему мужу при снаряжении его последней экспедиции к Северному полюсу. Георгий Яковлевич Седов был человек с большим характером и сильной волей. Поборов все препятствия, ему удалось в 1912 году снарядить первую русскую экспедицию к Северному полюсу, в которой он погиб на руках двух своих спутников — матросов. В неблагоприятной обстановке того времени это был поистине самоотверженный подвиг с его стороны.

Я с особым вниманием и интересом следила за замечательным дрейфом ледокола „Георгий Седов", который перекрыл в этом дрейфе знаменитого „Фрама", особенно в направлении к полюсу. Мне приятно, что честь эта выпала судну, носящему имя моего мужа. Каким прекрасным памятником для Георгия Яковлевича является этот выдающийся дрейф, доблесть и выдержка всего экипажа ледокола.

Приятно и радостно приветствовать отважных седовцев, два года самоотверженно работавших в тяжелых ледовых условиях на пользу и благо нашей дорогой родины. Уверена, что и последующие их плавания будут столь же плодотворны.

СЕДОВЦЫ—СОВСЕМ НЕДАЛЕКО

Борт ледокола «Иосиф Сталин», 8 января (радио ТАСС). Сегодня около 11 часов утра вынуждены были прекратить ледяной бой и остановиться. Впереди нас—огромное поле старого льда. Флагман стоит, ожидая улучшения обстановки. Седовцы—совсем недалеко. Они готовятся к встрече с нами и страшно желают пойти пешком к нам. На нашем ледоколе также много энтузиастов, выпрашивающих разрешение идти к «Седову». Нужды в этом нет.

Седовцы все здоровы, чувствуют себя превосходно. Капитан Бадыгин сообщает, что они с удовольствием едят отбивные из медвежатины. «Грозится» уничтожить все до нашего прихода.

Собаки—спутники седовцев—отбегают далеко от судна и лают в нашем направлении.

К 20 часам появилась незначительная трещина, правда, не совсем по курсу «Седова», но мы снова двинулись вперед отыскивать путь, прямо ведущий к «Седову».

В 22 часа началось торошение. Вынуждены были остановиться, ожидая перемены ветра.

И. Папанин

ВРУЧЕНИЕ ОРДЕНОВ И МЕДАЛЕЙ СОЮЗА ССР

7 января Заместитель Председателя Президиума Верховного Совета СССР А. Е. Бадаев вручил ордена и медали награжденным.

Ордена и медали вручаются комбригу тов. П. В. Уткину, полковникам тт. В. И. Глушкову, И. О. Казей и др. командирам, политработникам и военным инженерам генерального Штаба и Центральных Управлений НКО, награжденным за успешное выполнение оперативных заданий командования Красной Армии.

Награды за образцовое выполнение боевых заданий Правительства и проявленные при этом доблесть и мужество получают младший лейтенант тов. М. Н. Панин, старшие лейтенанты тт. Ф. Е. Березовский, Ф. М. Волков, А. А. Изотов, майор тов. Н. С. Биркин и многие другие бойцы, командиры, политработники и работники госпиталей. С кратким словом выступил младший лейтенант тов. М. Н. Панин.

Ордена и медали получает группа работников пограничных районов Туркменской ССР, а также красноармейцев, награжденных за образцовое выполнение заданий Правительства по охране государственных границ, за доблесть и мужество, проявленные при их защите.

В след за тем орден Трудового Красного Знамени был вручен представителям Горьковского завода „Красное Сормово", награжденного в ознаменование 90 годовщины и за выдающиеся заслуги в деле судостроения и машиностроения.

Далее награды за беспрерывную и долголетнюю образцовую работу на производстве получают работники „Красного Сормово" тт. В. И. Бояркин, М. Г. Боков, А. П. Калмыков, М. И. Блаженнов, А. С. Громов, В. И. Ершов, П. А. Заломов и многие другие.

Ордена и медали вручаются также ряду награжденных работников и служащих.

После вручения орденов и медалей тов. А. Е. Бадаев сердечно поздравил товарищей с получением высокой правительственной награды.

(ТАСС).

ПО СОВЕТСКОМУ СОЮЗУ

ЮБИЛЕЙНАЯ СЕССИЯ ВСЕРОССИЙСКОЙ АКАДЕМИИ ХУДОЖЕСТВ

Недавно исполнилось 175 лет со дня основания старейшего в стране художественного научного учреждения и учебного заведения — Всероссийской Академии Художеств. Питомцами Академии были выдающиеся русские художники, являющиеся гордостью национального искусства, — Брюлов, Репин, Суриков, Крамской, Перов, Серов, Мартос, Антокольский и др.

9 января в Ленинграде открывается юбилейная сессия Академии.

На торжества приглашены 120 представителей художественных организаций, учебных заведений и музеев.

Помимо выставки, посвященной истории Академии, к сессии открывается выставка студенческих работ за последние пять лет. (ТАСС).

—о—

ВЫПРАЦАВАНА 111,7 МІЛЬЁНАЎ ПУДОЎ ЦУКРУ

Да 1-га студзеня 1940 года цукровыя заводы краіны перапрацавалі 104,5 мільёна цэнтнераў буракоў ураджаю мінулага года, выпрацаваўшы 90,8 мільёна пудоў цукру-пяску. Усяго за 1939 год выпрацавана 111,7 мільёна пудоў цукру. (ТАСС).

На снимке: Лоцман-комсомолка — Ольга Ивановна Добычина (Архангельский порт).

(Фото-клише ТАСС).

У дапамогу настаўніку

Класны кіраўнік і яго абавязкі

Класны кіраўнік—пачэсная і адказная пасада ў совецкай школе. Ад таго, наколькі класны кіраўнік справіцца з сваімі задачамі, у многім будзе залежыць поспех комуністычнага выхавання ў даным класе. Многія класныя кіраўнікі Совецкага Саюза дабіліся ў сваёй працы бліскучых вынікаў, яны ўзорна паставілі вучэбную і выхаваўчую работу ў сваім класе, і іх работа высока ацэнена ўрадам—сотні класных кіраўнікоў узнагароджаны ордэнамі, многім прысвоена званне заслужанага настаўніка.

Класны кіраўнік адказвае за ўсю пастаноўку вучэбна-выхаваўчай работы ў прымацаваным класе. А для гэтага ён перш за ўсё павінен добра ведаць свой клас, індывідуальныя асаблівасці кожнага вучня. Гэта справа нялёгкая, яна даецца ў працэсе штодзённай, крапатлівай работы. Класны кіраўнік наглядае за паводзінамі кожнага вучня, вывучае яго характар, яго інтарэсы і запатрабаванні, знаёміцца з дамашнімі ўмовамі, сочыць за яго паспяховасцю і актыўнасцю. Такім чынам, у класнага кіраўніка збіраецца поўная характарыстыка вучня.

Уся пазаўрочная выхаваўчая работа ў класе праводзіцца класным кіраўніком па строгаму плану і накіравана на выхаванне вучняў у духу інтэрнацыяналізма, совецкага патрыятызма, свядомай дысцыпліны і соцыялістычных адносін да працы. У гэтых мэтах класны кіраўнік праводзіць гутаркі, даклады, арганізуе вечары, экскурсіі і г. д.

Прымяняючы метады соцыялістычнага спаборніцтва і ўдарніцтва, класны кіраўнік арганізуе вучняў на барацьбу за лепшую паспяховасць і прыкладныя паводзіны.

Класны кіраўнік дабіваецца, каб кожны вучань яго класа ўдзельнічаў у пазашкольнай рабоце, у гуртках і добраахвотных арганізацыях. Лепшыя класныя кіраўнікі вялікую ўвагу ўдзяляюць развіццю мастацкай самадзейнасці і ўвогуле мастацкаму выхаванню дзяцей. Так, напрыклад, вучні вывучаюць біяграфію таварыша Сталіна. Пасля гутаркі на гэту тэму вучні дэманструюць самадзейнасць, прысвечаную таварышу Сталіну: дэкламацыя, хор, выступленне музыкальнага гуртка, гульні і г. д.

Класны кіраўнік абавязан трымаць цесную сувязь з бацькамі вучняў. Гэта сувязь павінна быць жывой, штодзённай, акрамя гэтага не радзей двух разоў у чвэрць вучэбнага года праводзяцца бацькоўскія сходы. У многіх совецкіх школах для бацькоў практыкуюцца лекцыі і даклады на міжнародныя і педагагічныя тэмы.

Класны кіраўнік сістэматычна, раз у шасцідзёнку, правярае дзённікі вучняў і сочыць за правільным іх запаўненнем. Ён-жа перыядычна дакладвае загадчыку ці дырэктару школы аб становішчы работы ў класе і складае справаздачы аб рабоце класа за даны перыяд.

Работа класнага кіраўніка — многагранная, цікавая і пачэсная. Поспех яе будзе вырашацца тым, наколькі класны кіраўнік любіць совецкую школу, любіць дзяцей, як зможа ён устанавіць кантакт паміж вучнямі і настаўнікам.

Тэляс.

На здымку: Дзеці сялян-беларусаў М. І. Семенік і А. О. Арцюх запісваюцца на вячэрнія курсы ў Баранавічах. (Фото-кліша ТАСС).

ВЯСЁЛЫ І КУЛЬТУРНЫ АДПАЧЫНАК

Ніколі так культурна і весела не праходзілі школьныя канікулы, як у гэтым годзе. У старой школе ў час канікул усё замірала. Настаўнікі не цікавіліся школай і жыццём вучняў. Вучні былі прадастаўлены самім сабе. Некаторыя з іх, дзеці магнатаў, весяліліся разам з бацькамі, наведвалі кінотэатры і прыватныя вечарынкі. Але большая частка дзяцей знаходзілася дома і не мела магчымасці культурна адпачыць.

Упершыню школа напоўнілася ў час канікул вясёлым дзіцячым шумам. Дзеці штодзённа прыходзяць ў школу, дзе цікава праводзяць час. Яны знаёмяцца з структурай і праграмай совецкай школы, слухаюць гутаркі на палітычныя тэмы, напрыклад: «Сталін і моладзь», «Хто такія юныя піонеры», «Вучоныя СССР», «Сталін ў мастацкай літаратуры» і. т. д.

Ва ўсіх школах наладжаны ёлкі. Дзеці рыхтуюцца да вечароў мастацкай самадзейнасці, вывучаюць вершы лепшых совецкіх і польскіх паэтаў, песні, рыхтуюць п'есы. Рамесленая яўрэйская школа арганізавала сіламі гурткоў мастацкай самадзейнасці вечар, прысвечаны творчасці Максіма Горкага.

У клубе Партактыва наладжана агульна-гарадская ёлка. 7 студзеня тут адбыўся вялікі бал - маскарад для школьнікаў старшых класаў. На сцэне выступілі артысты маскоўскай і беларускай эстрады, іграў джазаркестр. Ва ўпрыгожаным зале весялілася звыш 600 чалавек моладзі і вялікая колькасць дзяцей.

Для моладзі арганізаваны калектыўныя паходы ў кінотэатры, а таксама сустрэчы з дзіцячай пісьменніцай Янінай Бранеўскай, з байцамі і камандзірамі РСЧА.

У 10 школах ідуць папярэднія шахматна-шашачныя турніры, у якіх занята звыш 200 чалавек. У канцы канікул адбудзецца фінал гарадскога школьнага шахматна-шашачнага турніра. З 8 да 15 студзеня ў школах будуць арганізаваны вечары мастацкай самадзейнасці, гульні ў валейбол і інш.

Дзеці наведваюць гарадскія каткі. У некаторых школах пабудаваны свае ўласныя каткі і арганізуюцца канькабежныя турніры.

РУДЗІК

Курорты і санаторыі ў заходніх абласцях БССР

Нарком аховы здароўя БССР тав. І. А. Новікаў у гутарцы з карэспандэнтам „Звязды" расказаў аб новых важных мерапрыемствах, якія праводзяцца ў заходніх абласцях БССР для арганізацыі народнай аховы здароўя.

Выдаткі совецкай дзяржавы на ахову здароўя ў заходніх абласцях БССР складуць у гэтым годзе велізарную суму—173 мільёны рублёў. Карэнным чынам паляпшаецца медыцынскае абслугоўванне насельніцтва. Гарады і сёлы пакрыюцца шырокай сеткай новых больніц, поліклінік, радзільных дамоў, кансультацый, урачэбных і фельчарскіх пунктаў. Разгортваецца вялікая работа па ліквідацыі інфекцыйных і соцыяльных хвароб, па падрыхтоўцы новых кадраў медыцынскіх работнікаў.

Наркамат аховы здароўя БССР прыступіў да аднаўлення курорта Друсгенікі, які знаходзіцца ў 48 кілометрах па шасе ад гор. Гродна і злучан чыгункай Гродна—Друсгенікі.

Друсгенікі—бальнеалагічны і гразевы курорт і кліматычная станцыя. Тут ёсць хларыднанатрыевыя крыніцы для знадворнага і ўнутранага ўжывання, а таксама тарфяная гразь. Бальнеалагічны корпус мае 65 мінеральных ваннаў, 18 штучных вуглекіслых ваннаў, 4 кіслародныя і водныя ванны, добра абсталяванае дзіцячае аддзяленне, інгаляторый, гінекалагічнае аддзяленне, электрасвета-цепла лячэбныя кабінеты. Друсгенікі з'яўляюцца вельмі каштоўнай здраўніцай для лячэння рэўматызма, розных хвароб абмену вяшчэстваў, жаночых хвароб, хвароб сэрца і сасудаў, для лячэння неўралгіі і неўрозаў, хранічных катараў страўніка пры паніжанай кіслотнасці. Курорт ужо ў гэтым годзе павінен абслужыць 15 тысяч хворых.

У паўтара кілометрах ад гор. Аўгустова, на жывапісным паўвостраве, акружаным выдатным сасновым лесам і вялікім возерам, ствараецца санаторый для актыва на 150 месц. Гэтай цудоўнай кліматычнай станцыяй карысталася польскае афіцэрства, якое мела тут свой яхтклуб. Асноўнай базай новага санаторыя паслужыць будынак яхт-клуба, які добра абсталяван, мае асобныя пакоі з тэрасамі. На возеры —водная станцыя з маторнымі і парусными лодкамі, буерамі.

У Сяцку, Аўгустоўскага павета, аднаўляецца санаторый для неўропцікаў і наркаманаў.

У Навагрудскім павеце адкрываецца дзіцячы туберкулёзны санаторый, санаторый для жалезіста хворых дзяцей. Пачнуць працаваць два новых санаторый для туберкулёзных хворых і 3 санаторыя агульнага тыпу. На мерапрыемствы па курортна-санаторнаму будаўніцтву выдзяляецца больш 7 з палавінай мільёнаў рублёў.

У бягучым-жа годзе ў гарадах і гарадскіх пасяленнях заходніх абласцей БССР арганізуецца 110 новых поліклінік і амбулаторый, 37 дзіцячых кансультацый, 32 туберкулёзныя і 32 венералагічныя дыспансэры і пункты, 8 дзіцячых поліклінік і амбулаторый, 80 здраўпунктаў — урачэбных і фельчарскіх на прамысловых прадпрыемствах, 40 станцый хуткай дапамогі.

Медыцынская дапамога на сяле будзе ажыццяўляцца па прынцыпу сельскага медыцынскага абслугоўвання ў СССР. Для гэтай мэты ствараюцца 300 сельскіх урачэбных участкаў, у тым ліку 136 больнічна амбулаторных участкаў на 15—20 коек у кожным, 150 фельчарска акушорскіх пунктаў, 150 фельчарскіх і 100 акушорскіх пунктаў.

У заходніх абласцях, пераважна ў прамысловых цэнтрах, будзе разгорнута сетка ясляў на 3 тысячы ложкаў. Рэзка расшыраюцца і паляпшаюцца ўсе віды больнічнай дапамогі, у тым ліку і псіхіятрычная. У прыватнасці, у гор. Баранавічы будзе адкрыта псіхіятрычная больніца.

Для забеспячэння медыцынскіх устаноў кадрамі арганізуюцца фельчарска-акушорскія школы ў Гродна і Пінску, зубаўрачэбная школа ў Навагрудку, школы медыцынскіх сясцёр у Слоніме, Беластоку, Баранавічах і Лідзе. На першыя курсы гэтых школ будзе прынята 800 чалавек.

Правядзенне на вызваленай зямлі такіх вялікіх мерапрыемстваў па ахове здароўя насельніцтва з'яўляецца адным з яркіх паказальнікаў сталінскіх клопатаў аб людзях. Медыцынская дапамога, якая пры польскіх панах была даступна толькі для буржуазіі, цяпер рашуча набліжаецца да шырокіх мас працоўных.

Беларуская мова

Беларускі народ старажытны. Яго гісторыя ўваходзіць сваімі каранямі ў сівыя вякі. Але на працягу ўсёй сваёй многавяковай гісторыі беларускі народ не меў сваёй дзяржаўнасці, і яго багатая прыгожая мова ніколі не ўздымалася да ўзроўню дзяржаўнай мовы. І пад пятою літоўска польскіх князёў, і ў кіпцюрах расійскага самадзяржаўнага арла, а для часткі беларускага народа і пад прыгнётам польскай шляхты—заўсёды беларуская мова, мова шырокіх народных мас, была прадметам пагарды і здзекаў, яна душылася правячай зграяй прыгнятальнікаў.

Крывавы кат Расіі Нікалай II баяўся нават самога слова „Беларусь", ён загадаў выкрасліць гэта слова ў адным з афіцыяльных дакументаў і замяніць яго пералікам губерняў: Мінскай, Віцебскай і т. д. Школ на беларускай мове да Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі зусім не было. Усе выпушчаныя на беларускай мове да рэвалюцыі кнігі можна пералічыць па пальцах. Беларуская газета „Наша доля" была разгромлена паліцыяй за змяшчэнне ў ёй верша Якуба Коласа — „Ворагам".

Але не гледзячы на жорсткую палітыку русіфікацыі, не гледзячы ні на якія рэпрэсіі, беларуская мова расла і шырылася. Яе крышталізавалі вялікія майстры мастацкага слова, народныя песняры Янка Купала і Якуб Колас, а крыху пазней - Змітрок Бядуля і Максім Багдановіч.

Беларуская мова, якая належыць да групы ўсходнеславянскіх моў — неразрыўнымі ніцямі звязана з блізкай і роднай ёй мовай вялікага рускага народа з мовой Леніна і Сталіна, Пушкіна і Някрасава, Талстога і Горкага. Прадажныя вораг і— беларускія нацдэмы прыклалі сваю брудную руку і на фронце мовы. Яны імкнуліся стварыць штучную сцяну паміж рускай і беларускай мовамі, уводзілі ў нашу мову штучныя, незразумелыя шырокім масам словы, засмечвалі яе архаізмамі і паланізмамі і, наадварот, выкідалі з нашай мовы інтэрнацыянальна—рэволюцыйныя словы, народжаныя ў агні барыкад. Нацыянал-дэмакратычныя барзапісцы „пераводзілі", напрыклад: пролетарый—бабыль, барыкада — загарадка і т. д. Яны імкнуліся пранікнуць нават у ваенную тэрміналогію: так, у адной з кніг сказ „Из огнестрельного оружия по врагам огонь"—нацдэмы перавялі „Са спальнае зброі па ворагах цяпло".

Наша партыя выкрыла і разграміла подлых ворагаў народа, ачысціла нашу мову ад нацдэмаўскага хламу, і літаратурная беларуская мова расцвіла зараз пышнай кветкаю, яна з'яўляецца сапраўды народнай мовай, мовай шматмільённага беларускага народа. У пісьме вялікаму Сталіну беларускі народ расказвае:

> Беларускую мову трымалі ў загоне,
> Каб народ не пазбыў нематы і бяды.
> Гэтай моваю з намі гавораць сягоння
> Маркс і Энгельс і Ленін і ты, правадыр.
> Мы расцілі яе клапатліва, надзейна,
> За яе правялі мы з нацдэмамі бой.
> І даступнымі сталі нам Пушкін і Гейне,
> Руставелі і Горкі, Бальзак і Талстой.

Ва ўмовах былой панскай Польшчы шляхта душыла беларускі народ і яго мову. Праводзячы палітыку гвалтоўнай паланізацыі, польскі ўрад адну за другой закрываў беларускія школы, беларусаў звальнялі з работы толькі за тое, што яны беларусы. І не выпадкова, што многія беларусы выдавалі сябе за палякаў. Прагрэсіўныя беларускія пісьменнікі і паэты вымушаны былі блукаць па этапах, яны друкавалі свае кнігі толькі нелегальна.

З вызваленнем Заходняй Беларусі з-пад прыгнёту польскіх паноў беларускі народ, навекі з'яднаўшыся ў адзіную сям'ю, атрымаў усе магчымасці для развіцця сваёй роднай мовы, для ўздыму сваёй культуры, нацыянальнай па форме і соцыялістычнай па зместу. Дзеці беларусаў атрымалі магчымасць вучыцца на роднай мове. Беларуская мова перастала быць прадметам пагарды і здзекаў. Ніхто больш не пасмее праследваць беларусаў за тое, што яны беларусы. Для беларусаў няма зараз неабходнасці скрываць сваю нацыянальнасць. Збыліся спрадвечныя мары беларускага народа. Вось чаму на бацькоўскіх сходах, прысвечаных рэарганізацыі школ беларусы з радасцю і задавальненнем галасуюць за тое, каб выкладанне ў школах вялося на роднай, беларускай мове.

Беларускі народ набыў дзяржаўнасць. Гэтую дзяржаўнасць далі народу комуністычная партыя, вялікія геніі чалавецтва любімыя правадыры працоўных — Ленін і Сталін. Іменна ім абавязан беларускі народ шчасцем з'яўляцца раўнапраўнай сястрой у дружнай сям'і Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік. Беларуская мова, з якой смяяліся і якую забаранялі, „мужычая", „хлопская" мова, як аб ёй гаварылі паны, стала дзяржаўнай мовай.

Т. Лясовіч.

РАБОТА ВАЛАСНОГА КАМІТЭТА

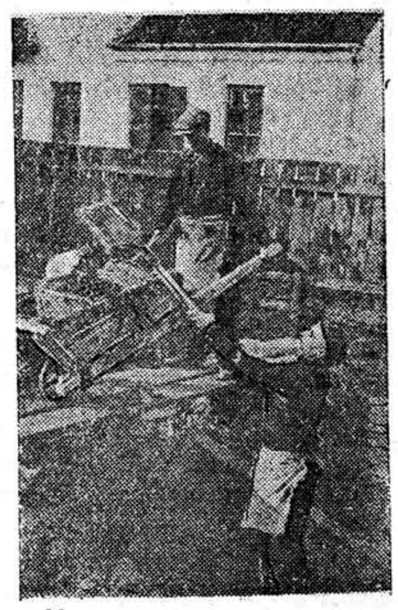
У памяшканні Бельскага валаснога камітэта заўсёды людна. Многа работы ў старшыні камітэта таварыша Астасевіча. Кожны дзень да яго прыязджаюць і прыходзяць дзесяткі сялян па розных пытаннях, звязаных з раздзелам памешчыцкай зямлі, абмалотам ураджаю, з арганізацыяй кааператыўных таварыстваў і г. д. Па кожнаму пытанню тав. Астасевіч дае тлумачэнні, парады, указанні. Нярэдка прыходзіцца і самому старшыні выязджаць на месцы ў сялянскія камітэты, каб дапамагчы ў іх рабоце.

За невялікі тэрмін работы Бельскага валаснога камітэта праароблена вялікая работа па паляпшэнню жыцця сялян. Аб гэтым гавораць факты. Воласць еднае 54 сялянскіх камітэты. На сённешні дзень закончан поўнасцю раздзел памешчыцкай, манастырскай і чыноўніцкай зямлі сярод беззямельных і малазямельных сялян. Усяго сяляне атрымалі 1292 гектары зямлі. Ажыццявілася заветная мара сялян аб зямлі, якая зараз перайшла ў рукі яе сапраўдных гаспадароў.

Вёска Кнарыды ў недалёкім мінулым складалася з бедняк ў і батракоў, а побач рассцілалася пладародная зямля памешчыкаў Шмігельскага, Карсакога і іншых. Зараз зямля гэтых магнатаў перайшла ў рукі сялян. Батракі і беднякі вёскі Кнарыды атрымалі 417 гектараў зямлі. Акрамя гэтага, яны атрымалі 25 коней, 26 кароў і 26 свіней.

Зараз сяляне праводзяць абмалот былых панскіх ураджаяў, здаюць дзяржаве зярно і забяспечваюць хлебам батракоў і бяднейшае насельніцтва вёскі. Так, на дзяржаўныя элеватары сяляне вёскі Кнарыды чырвоным абозам прывезлі і здалі 300 цэнтнераў хлеба. Сяляне былога маёнтка Падбелле здалі дзяржаве 70 цэнтнераў зярна.

Зараз у воласці разгорнута работа па забеспячэнню сялян прадуктамі. Створана Оргбюро па арганізацыі кааператываў. Сюды ўвайшлі лепшыя актывісты, дэпутаты Народнага Сабрання Заходняй Беларусі т. т. Савіцкі і Врублеўскі. Па іх ініцыятыве ў вёсках Аўгустова, Дубячына, Пасынкі, Праневічы ўжо арганізованы спажывецкія кааператывы. Усяго па воласці адкрыта 27 гандлюючых пунктаў, якія еднаюць каля 25 тысяч пайшчыкаў. Сяляне праз кааператывы поўнасцю забяспечаны карасінам, соллю, мылам і іншымі таварамі першай неабходнасці.

На снимке: рабочие изразцового завода б. Щупака в г. Белостоке при работе. (Фото - Сапир).

СМОЛЕНСКИЙ АНСАМБЛЬ ПЕСНИ И ПЛЯСКИ

Выступавший на днях в городском театре смоленский ансамбль песни и пляски существует лишь полтора года. В состав ансамбля входят рабочие колхозники. Они раньше состояли членами разных самодеятельных кружков при фабриках, заводах и колхозах. В репертуаре ансамбля оригинальные народные песни, русские, белорусские, украинские, грузинские, а также произведения советских композиторов: профессора-орденоносца Александрова, популярная „кантата о Сталине“, орденоносца Дунаевского „песни о героях Хасана“, „песня о физкультурниках“ Грабаря, песня „На в сходе солнца“, посвященная освобождению Западной Белоруссии и Западной Украины и др.

Большой интерес вызвала также казачья песня из оперы Дзержинского.

Хор ансамбля обладает свежим и звучным голосовым материалом. Запевалы хора могли-бы стать солистами любого оперного состава. Однако художественный уровень еще недостаточно высок. Остается впечатление, что руководство ансамбля уделяет технической стороне пляски столько внимания, что о высоком хореографическом уровне заботятся слишком мало. В особенности недостаточно интересна композиция танцев. Ансамбль имеет несомненно больше возможностей в этом направлении. Исполнение украинского „Гопака“ являлось лучшим доказательством вышесказанного.

М Френкель.

Гродненские заметки

КАРАНДАШИ

Карандаш—вещь небольшая, а забот о нем было вдоволь: по неписанным, но твердым „законам“ спекулятивной торговли, карандаши начали исчезать из гродненских писчебумажных магазинов.

Скрытые враги советской власти, жалкие остатки помещичье - капиталистического строя не пропускают никакого удобного случая, чтобы не нашептывать разные небылицы о СССР. И вот распространился слух, что, мол, карандаши в Советском Союзе чуть ли не музейная редкость.

А торговцам только этого и надо было: с полок и ящиков магазинов карандаши вдруг исчезли, и только по знакомству можно было получить карандаши с неизменным примечанием: „П о к а еще несколько есть“, или „ваше счастье—последние два карандаша“.

За это „пока“ и за „счастье“ приходилось понятно платить втридорога.

Но вот вдруг как из рога изобилия посыпались на Гродно советские карандаши фабрик им. Сакко-Ванцетти и им. Красина, — карандаши и по качеству хорошие и по цене дешевые.

А потому можно господам торговцам смело посоветовать таким именно карандашом записать себе на носу, что трудящиеся Гродно и школьная молодежь видимо обойдутся без их „последних“ карандашей.

ПРИЗРАКИ ПРОШЛОГО

В приемной гродненского Горисполкома висят на стенах снимки разных местностей и достопримечательностей на территории нашего уезда. Снимки эти остались еще с прежних панских времен, когда в этом-же здании находился пан староста и его пособники.

Не—удивительно, что подбор снимков соответствовал быв. польской власти: фотографии помещичьих дворцов в имениях Августовек и Кашубинце, католический монастырь „Отцов капуцынов“ в Пшеломе, пароход имени прославленного „героя“ Смиглого и на самом видном месте, сразу при входе... беседка самого маршала Пилсудского на берегу Нёмана в Друскениках, где он бывало сидел и мечтал о захвате Литвы, о наступлении на Киев и о Польше „от моря до моря“.

Не пора ли уже убрать в мусорный ящик эти призраки мрачного прошлого?

БУКВА «А»

На стенах и в витринах г. Гродно красуются две афиши: на одной самым крупным шрифтом извещается об открытии „к о т к а“, а на другой говорится об ансамбле терских к о з а к о в.

Как в первом так и во втором случае буква „О“ заменила букву „А“.

Как видно, гродненская гостипография почему-то не любит букву „А“ и обязательно стремится из'ять ее из типографского обихода.

Гродненский.

БОЛЬШ УВАГІ ГІГІЕНЕ Ў ШКОЛАХ

Спадчына капіталістычнай гаспадаркі —гэта не толькі недастатковая колькасць школ на нашай тэрыторыі, але і дрэнная канструкцыя школ з пункту гледжання гігіены і здароўя дзяцей. Асабліва гэта датычыцца народных школ, якія змяшчаюцца ў зусім неадпавядаючых памяшканнях. Шостая школа, напрыклад, знаходзіцца ў падрамантаваным кабаку, а частка 8-й школы займае зусім сырое памяшканне. Зразумела, што ў такіх школах шмат чаго не хапае. Няма фізкультурнага зала, няма ванны, габінета для доктара і г. д. На перапынках дзеці таўпяцца ў вузкіх карыдорах.

Як урач 6-ці народных школ, я ясна бачу, да якой ступені запушчана пытанне здароўя і гігіены дзяцей. У некаторых маіх школах каля паловы дзяцей дрэнна дагледжаны. У значнай частцы іх сустракаецца кароста. Дзеці жывуць у дрэнных кватэрных умовах. Асабліва гэта кідаецца ў вочы ў школах на рабочых ускраінах, напрыклад, у школе ў Дойлідах.

Пры капіталістычным ладзе аб лёсе дзяцей таксама мала клапаціліся, як і аб лёсе іх бацькоў рабочых. Цяпер умовы мяняюцца. З расшырэннем школьнай сеткі пачынае паляпшацца і гігіена школ. Павялічан у некалькі разоў лік гадзін работы школьнага ўрача і лік медсясцёр. Найбольш бедным дзецям выдана цёплая вопратка. Раздана мыла.

Зразумела, што гэта толькі першыя крокі да паляпшэння гігіенічных умоў вучнёўскай моладзі. Новы год прынясе нам не адну перамогу і на гэтым участку.

Б. Р. Рызікаў.

На снимке: больной ребенок на приеме у доктора Бялый в новой амбулатории в г. Белостоке. (Фото Сапир).

ЗВЕРСТВА БЕЛОФИННОВ

Обанкротившаяся клика гельсингфорсских заправил арестовывает тысячи финских граждан, расстреливает честных патриотов, не желающих проливать свою кровь за ненавистную маннергеймовскую шайку. В городах и деревнях Финляндии презренные маннергеймы и таннеры убивают рабочих, сжигают дома, насильно выгоняют мирных жителей. Свирепый террор белофиннов не знает границ.

Заплечных дел мастера не скрывают, что они готовят финскому народу повторение кровавой бойни 1918 года. „Главнокомандующий“ Маннергейм в своем приказе по армии напоминает своим подручным, что „война 1918 года продолжается“. Он предлагает бандам „не церемониться“ и применять к населению страны те же „методы борьбы“, как и в 1918 году.

„Методы борьбы“ маннергеймов против финского народа в 1918 году до сих пор вызывают содрогание. Скандинавская пресса в 1918 году пестрела жуткими сообщениями о планомерном уничтожении белофиннами целых групп финского населения, о садизме белофинских офицеров.

Крупный капиталист Яльмар Линдер так писал тогда в буржуазной прессе о зверствах палачей:

„То, что происходит в стране, является ужасным. Эти нескончаемые расстрелы дают полное представление о царящем произволе... Тысячи вдов, десятки тысяч сирот потеряли своих кормильцев. В тюрьмах арестованные мрут, как мухи. И наша буржуазия все это одобряет и говорит: убить их, они это заслужили, зараза должна быть вырвана с корнем“.

Предпринимателя Яльмар Линдера беспокоило другое: как бы убийство десятков тысяч рабочих не привело к тому, что некому будет работать на капиталистических фабриках. Жажда наживы иногда приглушала чувство мести. Упоенные победой белофинны хотели разукрасить своими портретами салоны и музеи. Они вызвали из Стокгольма реакционного художника Пауля Мюрейна. Вот что писал этот художник 26 июня 1918 года в газете „Дагенс Нюхетер“:

„Меня невообразимо мучило все виденное. Это были потоки крови и зверства, голод и болезни.. Да, я сам видел все эти репрессии против красных. Меня особенно возмутила картина расстрела одного молодого человека и его жены на кладбище в городе Таммерфорсе. Они спокойно взошли на вал под винтовки палачей, взяли друг друга за руки, обнялись, гордо повернули свои лица к убийцам и с улыбкой ждали пули. Красные со стоическим спокойствием ожидали расстрелов. Начальник генерального штаба генерал Теслеф сам сказал мне: „Красные идут на смерть как герои“.

Маннергеймы и теслефы расстреливали десятки и сотни ни в чем не повинных людей. Этот же Мюрейн 27 июня 1918 года в газете „Социал-Демократен“ заявлял:

„Это была ужасающая массовая бойня беззащитных людей, убийства без всякого суда. В одном городе некий ротмистр вывел на расстрел целую группу людей. При зачитывании списка „осужденных“ оказалось, что 41 из них были уже расстреляны заранее без всякого следствия и суда. В их числе была одна 17-летняя девушка, расстрелянная за то, что она накормила одного красного“.

Шведский „доброволец“ маннергеймовской банды в газете „Ню Даглитт Аллеханда“ от 21 мая 1918 г. „делится“ своими впечатлениями о расстреле арестованных 30 финнов офицерской бандой. Среди расстрелянных были две 15-летние девушки с исполосованными спинами:

„Команда финских военных, — писал этот „доброволец“, — ввела арестованных, и начальник отряда, смеясь, просил нас расстрелять их, так как он спешит и у него нет времени для этого. Мы поблагодарили, но отказались; нас, шведов, было мало, и у нас были другие поручения. Тогда финский офицер показал рукой на лес, арестованные поняли этот жест. Через несколько минут они были расстреляны все до одного“.

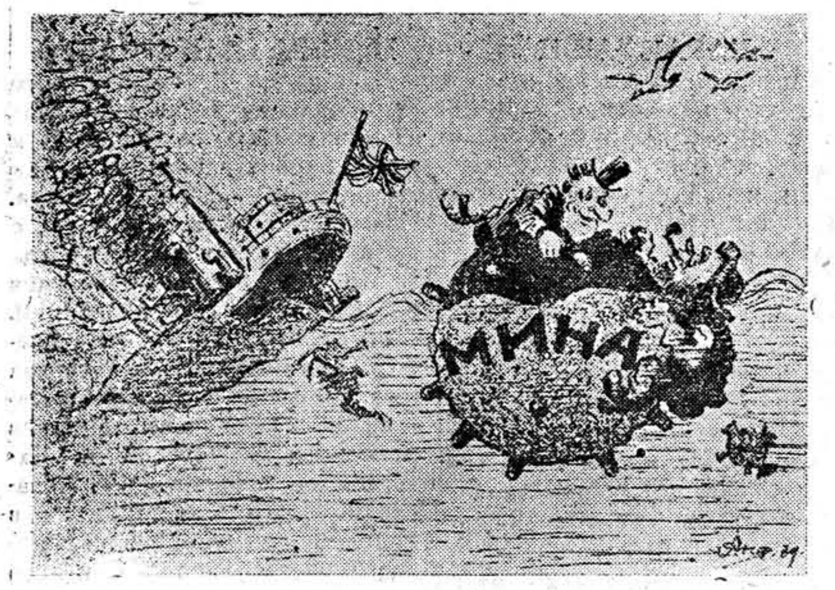
Маннергеймовские зверства в 1918 году возмутили весь цивилизованный мир. Рабочие массы требовали бойкота белой Финляндии. При приезде Маннергейма в Копенгаген рабочие устроили против него многотысячную демонстрацию.

Маннергеймы с первого дня „независимости“ Финляндии возвели террор и кровавую расправу с трудовым народом в государственный принцип. Газета „Нюа Фюрен“ в мае 1918 года напечатала следующий „завет новой Финляндии“ для „победителей“:

„Ты должен немедленно ввести телесное наказание... и при этом следуй старому испытанному правилу: в первую очередь секи женщин... ты не должен даже брать себе в дом прислугу из красных... Чем скорее красные полностью исчезнут с лица земли, тем лучше для нас“.

Маннергеймы и таннеры сбросили с себя маски. Они открыто заявляют, что „продолжают борьбу 1918 года“. Они уже дали „доказательства“ своих слов: вновь сотни и тысячи финских граждан наполняют тюремные камеры, вновь шюцкоровцы и офицеры расстреливают без суда известных деятелей финского народа, единственная вина которых состоит в том, что они не сочувствуют режиму голода и террора.

Финский народ свято бережет память о своих лучших сынах, расстрелянных в 1918 г. Зверства Маннергейма не спасут обанкротившихся извергов от окончательной гибели.

В ЗОНЕ БЕЗОПАСНОСТИ.

Ну, слава богу, сэр! Мы, кажется теперь в безопасности...

Рис. Анфилова и Ю. Левченко. (Фото-клише ТАСС).

ОБ ОТСТАВКЕ ХОР-БЕЛИША

ЛОНДОН, 7 января. (ТАСС). В связи с изменениями в составе английского правительства агентство Рейтер указывает, что отставка Хор-Белиша явилась полной неожиданностью не только для общественного мнения, но и для него самого. По сведениям из хорошо осведомленных источников, до своей вчерашней беседы с Чемберленом Хор-Белиша не подозревал, что Чемберлен собирался предложить ему покинуть военное министерство и занять пост министра торговли. Выразив свое удивление по поводу этого предложения, Хор-Белиша решительно отверг его.

Здесь считают вполне вероятным, что отставка Хор-Белиша с поста военного министра является результатом провала его плана передачи руководства английскими военно-воздушными силами во Франции верховному командованию английской экспедиционной армии. С начала войны основные силы английской авиации оставались, в противоположность практике, существующей во Франции и Германии, независимыми от верховного командования армии. Полагают, что Хор-Белиша поддерживал также план создания такого министерства обороны, которое концентрировало бы руководство сухопутными, военно-морскими и военно-воздушными силами. Отказ кабинета принять этот план ускорил отставку Хор-Белиша. Вместе с тем в Лондоне настойчиво утверждают, что Хор-Белиша выступал против посылки английских военных материалов Финляндии.

Норвежская газета клеймит поджигателей войны

ОСЛО, 7 января. (ТАСС). Газета „Рюкан арбейдерблад" в передовой статье клеймит поджигателей войны. Газета призывает правительство принять решительные меры против агентов англо-французского военного блока, пытающихся втянуть страну в мировую бойню. „Реакционная печать,—пишет газета, — выступает с предложением об открытой помощи бело-Финляндии. Делается ли это по инициативе норвежских капиталистов или же это провокационная пропаганда инспирируется за границей,—одно ясно, что Англия была бы очень рада вовлечению Скандинавских стран в войну.

Нельзя допустить, чтобы правительство Норвегии уступило этому нажиму. Самое лучшее что норвежское правительство могло бы сейчас сделать для страны, это дать твердый и решительный отпор агентам поджигателей войны и положить конец опасной игре с нейтралитетом страны".

КАРТОЧНАЯ СИСТЕМА НА ПРОДУКТЫ ПИТАНИЯ В АНГЛИИ

ЛОНДОН, 7 января (ТАСС). Английское агентство информации сообщает, что с 8-го января в Англии вступает в силу карточная система на масло, бэкон, ветчину и сахар. Время введения карточной системы на мясо точно еще не установлено. Известно, однако, что мясо будет распределяться по карточкам в таком же количестве, как и во время мировой войны в 1914—1918 г. г.

—о—

АНГЛО-АМЕРИКАНСКИЕ ОТНОШЕНИЯ

Нью-Иорк, 7 января (ТАСС). Как сообщает вашингтонский корреспондент агентства Асошиэйтед пресс, в официальных кругах выражают недовольство в связи с тем, что Англия до сих пор не ответила ни на одну из нот протеста, посланных американским правительством Англии. (Как известно, американское правительство послало три ноты протеста против нарушения Англией американских прав, а именно: против блокады американского экспорта, захвата американской почты и отвода американских судов в контрольные порты). Кроме этого, сообщает далее корреспондент, Англия на ответила также на ноту протеста американских стран против нарушения Англией 300-мильной нейтральной зоны. Вашингтонский корреспондент агентства Юнайтэд пресс передает, что «среди официальных лиц растет недовольство английским вмешательством в американское судоходство».

Одновременно корреспондент сообщает, что сенатор Лэндин об'явил о своем намерении добиться того, чтобы конгресс заставил европейские страны отказаться от своих владений в западном полушарии. В частности Лэндин указывает, что США должны поддержать требования Аргентины и Гватемалы о возвращении им территорий, захваченных Англией. Англия, заявил Лэндин, захватила у Аргентины Фальклэндские острова, контролирующие судоходство вокруг Южной Америки, и создала на них свою военно-морскую базу, а также захватила у Гватемалы Гондурас. Лэндин настаивает также на том, чтобы США купили у Дании Гренландию и создали там воздушную, морскую и сухопутную базу.

Первый пробный полет по новой воздушной линии Москва-Минск-Белосток-Берлин

Вчера в 10 часов 45 минут вылетел из Москвы в пробный полет по новой воздушной линии советский самолет «ДС-3».

В 13 часов 25 минут «ДС-3» прилетел в Минск, куда привез 300 кг. свежих московских газет. В 13 час. 55 мин. самолет вылетел из Минска и в 15 час. 15 мин. прибыл в Белосток.

Самолет «ДС-3» имеет 21 место для пассажиров. Его собственный вес 7.800 килограммов, а полный полетный вес (с багажем и пассажирами) 10.800 кг.

Экипаж самолета состоит из 5 человек: командир - орденоносец тов. Т. Я. Кириченко, второй пилот т. А. П. Смирнов, третий пилот - орденоносец т. Н. А. Хорпяков, борт-радист тов. Т. А. Глушаев и бортмеханик тов. В. И. Монахов.

В беседе с нашим корреспондентом летчики сообщили, что самолет в среднем во время своего полета делал по 280 километров в час.

Самолет привез в Белосток 131 кг. свежих центральных газет («Правда» и «Известия»), а также часть оборудования для Белостокского аэропорта.

От Минска до государственной границы метеорологические сводки сообщал самолету по радио Белостокский аэропорт. Начиная от государственной границы радиообслуживание принимает на себя Кенигсбергский аэропорт.

После короткой остановки на Белостокском аэродроме для заправки бензином самолет вылетел в Кенигсберг, где задержится на ночь.

9 января в 10 часов утра самолет вылетит в Берлин (с остановкой в Данциге), куда прибудет в 13 часов 5 мин.

10 января самолет вылетит обратно в Москву.

—«о»—

ПО ГОРОДУ И ОБЛАСТИ

КУРСЫ ПРОПАГАНДИСТОВ

4 января при Горкоме Комсомола начали работу 10-дневные курсы пропагандистов с отрывом от производства. На курсах занимается 31 человек из рабочей молодежи. Слушатели курсов ознакомятся с уставом и программой ленинского Комсомола, изучат Сталинскую Конституцию. Для них будет прочитано ряд лекций о международном положении.

РАЗМЕЩЕНИЕ РАБОЧИХ ИЗ СГОРЕВШЕЙ ФАБРИКИ

Рабочие из сгоревшей 2 января фабрики № 28 будут размещены на работу по остальным Белостокским текстильным предприятиям.

В первую очередь размещаются сейчас многосемейные, имеющие всего одного работающего члена в семье, а также имеющие большой производственный стаж.

В ближайшее время будут размещены и остальные рабочие.

БЕЛОСТОКСКИЙ ФИЛИАЛ БЕЛГОСЭСТРАДЫ

Работающий в Белостоке областной филиал Белгосэстрады имеет в своем составе около 50 артистов из разных городов б. Польши. Филиал дал за все время своей работы 38 концертов в Белостоке и в области.

Бригады Белгосэстрады дали ряд концертов в Барановичах, Лиде, Слониме и в Вилейской области.

АПТЕКИ

В Белостоке и Гродно проведена уже национализация всех аптек и аптечных складов. Сейчас проводится национализация аптек и аптечных складов в остальных населенных пунктах области.

По сравнению с прежними ценами лекарств цены в национализированных аптеках значительно снижены. Сейчас средняя стоимость лекарства около 1 рубля (в бывшей Польше 3.15 коп.).

Из Минска отгружено большое количество разных медикаментов для снабжения аптек Белостокской области.

Уже получено 38 комплетов акушерских сумок для снабжения акушерских пунктов и родильных домов.

В ближайшее время в Белостоке будет создана база медицинских инструментов и зубоврачебных принадлежностей для снабжения всех лечебных учреждений области.

БОРЬБА СО СПЕКУЛЯЦИЕЙ И НЕЛЕГАЛЬНОЙ ТОРГОВЛЕЙ

Граждане Лазарь Елень и Абрам Елень без патента торговали водкой по повышенным ценам. Решением Горисполкома найденная у спекулянтов водка конфискована.

Гр. Белох Шоша Шмулевна, проживающая по ул. Еврейской д. № 17, продавала через своих агентов промтовары по спекулятивным ценам.

Решением Горисполкома из'ятый у Белох товар, как укрытый с целью спекуляции, конфискован.

ПЕРВАЯ ПАРИКМАХЕРСКАЯ КРАСНОГО КРЕСТА

Первая парикмахерская Красного креста открылась по ул. 1-го мая в г. Августове. Парикмахерская находится в чистом, теплом, уютном помещении. Здесь работает 8 парикмахеров. В парикмахерской можно почитать газету, послушать радио.

Адказны рэдактар
Б. М. Зельманаў

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: г. Беласток, будынак Аблвыканкома. Тэлефоны рэдакцыі: адказнага рэдактара — 45; партаддзела і сакратарыята —47; сельскагаспадарчага, культурнага, літаратуры і мастацтва, школьнага і інфармацыйнага аддзелаў — 17.52; выдавецтва і аддзел аб'яў—35; друкарня і начная рэдакцыя 5.21. Падпіску на газету прымае Саюздрук тэл. 5.14.